

עמוד "שבועי" 232

חדשות מתנועת הקיבוץ הדתי

life אכילס

אנו משתתפים באבלם הכבד של חנו, ענת וכל בני משפחת אריאל ויילק ממשואות יצחק על מותה של

סרן תמר אריאל ז"ל

במפולת השלגים בנפאל.

בעשרים וחמש שנותיה היוותה תמר דמות מופת של אהבת האדם, אהבת הארץ ואהבת התורה ובאורח חייה החלוצי הצליחה להוות דוגמא להרחבת המושג והמשמעות של מימוש ערכי הציונות הדתית.

יהי זכרה ברוך!

"לוק את האצ"ס"

לפניכם חלקו השני של יבול מתוך העיתונות המקומית ביישובי התנועה.

טעימה קלה ולא מייצגת, אך בהחלט מבשמת את תחילתה של השנה במחשבות ותקוות

בארות יצחק: שלהי אלול בואכה תשרי, צל ברושים של בין ערביים, סתיו באוויר, כבר פחות לוחט. אנו שוב בבית העלמין. כמה אירוני לציין שזהו המקום האולטימטיבי למפגש רעים של הכל בכל. כה מתאים לדברי "הנסיד הקטן": "נוף זה הוא בעיני הנוף היפה ביותר, והעצוב ביותר בעולם כולו". רותי מה"כיתה שלנו" שנטלה תשעה קבין של חן חכמה ודיבור, בריטואל חוזר – הרבה קבין של שכול ועצב סדרתי שאינו מרפה ומכה שוב ללא רחם וללא הסבר. "מה נשמע ישראל שלי" – שאלתה של עטרה שפוגשת אותי בכניסה לבית הקברות. אני נענה לה ב"אומרים שהיום המדהים הפך לסביר". עומדים בשקט ורק הלמות אתי החפירה נשמעת עת נסתם הגולל. אני מביט במצבות האבן הסדורות בשורות, דור הוריני, ותיקיני, אנשי המעש... ופסקת "נתנה תוקף" - "מי בקיצו ומי לא בקיצו" מקבלת משמעות כבדת משקל. יש רק שאלות – תשובות אין. (ישראל רמות)

שדה אליהו: מתוך סיכום שנת תשע"ד. בחודש אייר ישראל חוגגת 66. שדה אליהו חוגגת 75. לכבוד חג הקיבוץ, מתקיים מופע "היינו כחולמים", המספר על שנותיה ובוניה של שדה אליהו, מכיוון העליות והקליטות השונות. עשרות מחברינו, צעירינו וילדינו משתתפים במופע המרשים, הצבעוני והשמח, אשר מסתיים בהתרגשות גדולה ובזיקוקי דינור. בשבת פרשת בחוקותי, לפני ל"ג בעומר, מתארח בשדה אליהו הרב הראשי לישראל, הרב דוד לאו, יחד עם בני משפחתו. השבת מסתיימת בתחושה של התרוממות רוח. לראשונה נכנס מנהל ענף מזון חיצוני. במקביל, הנחלת הקהילה מקימה מנהלת פעילה לענף המזון במטרה לשפר את השירות לחברים. המנהלת עושה צעדים חשובים לחיזוק הענף. בצוות הסכמות אין רגע דל. הצוות מתכנס למפגש העשירי וקובע "גבולות גזרה". כעת התהליך מתמקד סביב נושא ההפרטות וכל המשתתפים מביעים את דעותיהם. ארנה וניצה מנחות את הדיונים ביד רמה. לחברי הצוות אין ספק כי התהליך משמעותי. במקביל צוות ההסכמות יוזם מפגש ראשון עם ציבור החברים לעדכון ודיון.

עלומים: השבוע יחול יום הולדת שנה ראשון בקיבוץ עלומים לחברי **גרעין צבר**. אחרי יום ארוך שבראשיתו אספתי את חברי הגרעין ההמומים (שכן רבים מהם היו פחות מיממה אחרי טיסה) על כל מיטלטליהם, ומאותו רגע הם הפכו מחבורת צעירים שהתפזרו בין למעלה מ-350 חניכי צבר, לקבוצה אחת – גרעין עלומים שלימים יקרא גרעין אית"י. במהלך היום הנפיקו להם תעודות עולה והשתתפנו כולנו בטקס חגיגי שנערך באוניברסיטת תל אביב. בסיום הטקס, כשחברי הגרעינים האחרים התפזרו ברחבת האולם הגדול, ראיתי את חברי הגרעין שלנו מתחילים להתאסף לכדי חבורה מגובשת אחת כדי להתפלל יחד תפילת מנחה לפני העלייה לאוטובוס. זה היה רגע מרגש עבור כל מי שהיה במקום, גם כצופה מהצד. כבר אז היה ברור שזכינו בחבורה מיוחדת במינה. אני נזכרת בהתרגשות שאחזה בחברי הגרעין באותה נסיעה, 'תפילת הדרך' בדרך הביתה, הפעם הראשונה בה עברנו יחד בשער הקיבוץ, מחיאות הכפיים וקריאות השמחה, ההגעה לחניה והטרקטור עם החבר'ה מהתיכון שחיכו לנו ועזרו לחבר'ה להעמיס את המזוודות (זה היה השוס הגדול מבחינתם...) ורפי שעמד בשביל קבלת הפנים וצילם אותם מגיעים ל'דשא החתונות' עם השולחנות החגיגיים שהיו ערוכים לכבודם. אני חושבת שמאותו רגע הם ידעו – הגענו הביתה!

כפר עציון: מְנַהֵלֶת חֲדָשָׁה, כמו אורחת לרגע, ואפילו ביתר בהירות, רואה כל פגע, ובודאי לאחר צבירת ניסיון בארבעת הקיבוצים הקודמים בהם עבדתי, כי הרי כבר טיפתי באותם נושאים שעל שולחן המנהל פעמים רבות בעבר, וכבר יצרתי את הפתרונות במקומות האחרים, ומי אם לא אני אדע בדיוק מה צריך לעשות. אך כמנהלת חדשה אני יודעת שכשם שכל האנשים קורצו בדיוק מאותם חומרים ואין אחד דומה למשנהו, כך הקיבוצים. יום העלייה, זהות החברים וההיסטוריה הפרטית של כל אחד מהם, הנוף ותולדות המקום, יצרו כאן קהילה ייחודית שאין כמוה בעולם כולו. ומי אני שאדע טוב יותר מאותם שהקימו ובנו ותיחזקו את כפר עציון במהלך כל השנים? כאן נדרשת הקשבה עמוקה, להציף את הכוחות והחוזקות בצרוף הייחודי של כפר עציון, ובעזרתם לטפל בחולשות ובכשל. תוך הליכה על השביל הדק שבין הניסיון שאני מביאה מבחוץ לניסיון הרב שנצבר כאן, אצלכם! שתהיה לנו שנה נפלאה יחד!

לביא: בית המדרש 'תורה לשמה' יפתח בעז"ה בב' מר חשוון, 26.10. אנו נקיים את בית המדרש לאורך שנת השמיטה הבעל"ט. השיעורים יינתנו פעמיים בשבוע, בימי ראשון ורביעי. בכל יום יתקיימו שני שיעורים. השיעורים יתחילו בשעה 7:00 בבוקר ויסיימו בשעה 9:00 בבוקר. נותני השיעורים: הרב יהודה – נ"ד. עוזי עמירם – ארץ ישראל בתנ"ך. הרב מאיר רובינשטיין – סוגיות תלמודיות. שבח ילון – מורה נבוכים. כזכור ההנהלה החברתית אישרה לכל חבר וחברה העובדים שבוע עבודה מלא, ללמוד שעתיים בשבוע ע"ח עבודה בתיאום עם מרכז הענף. בתקווה שכל אחד ואחת ימצא עניין בשיעורים ונזכה להגדיל תורה ולהאדירה. כל תכנית היא בסיס לשינויים, בהתקרב מועד פתיחת בית המדרש, נפרסם סופית את התכנית.

מירב: ביום שלישי נאספנו לערב **אסיף קהילה** מרגש ומרומם. דברים שיצאו מן הלבבות, נכנסו ללבבות של אחרים. הקיץ שחלף הביא עמו התמודדויות קהילתיות ואישיות לא פשוטות, והערב הזה היה הזדמנות, מצד אחד, לשתף, ומצד שני, להציף דרך צוהר שנפתח בלב אל עולמות מלאים של חברים בקהילה, בליווי שירי תפילה מרוממים בהובלת חגי שאין שני לו. תודה!

טירת צבי: גשם ראשון של בוקר. היורה בכבודו ובעצמו הופיע ביום שני בבוקר, וניקה את האוויר ואת האופק, והעלה ריחות של סתיו. נתפלל שגשם זה יבשר מְמַטְרִים רבים ומבורכים שיבואו בעקבותיו. בהקשר זה אמר משהו בקיץ האחרון, שבעברית של היום, "טפטוף" הוא כינוי לְיָרִי טילים מעזה, ו"יורה" הוא גשם ראשון. הגיע הזמן להפוך את המושגים, כך ש"יורה" הוא מי שמכוון יָרִי אל יישובי ישראל ו"טפטוף" יתייחס רק לגשמים בעתם!

שבת שלום

נחמיה רפף וחברי המזכירות הפעילה